આબે જૌહર

અને

ગઝલે જૌહર

મુફેસર–ચુનીલાલ મગનલાલ શાહ. ઠે૦ રાણી તળાવ–સુરત

—મજમુઆહર અમીરવાલે—

મુફેસર–રેશીશનદાસ ત્રિભુવનદાસ પટેલ ઠે૦ હીમઝીઆ–સુરત.

—છપવાકર ઇજહાર કીયા—

કીમત, દો–આને.

આબે-ગૌહર

— યાને —

ગઝલે ઝૌહર.

ગઝલે—કવ્વાલી. —(૦)—

મેં ખુબ સમજતા હું કે તુમકો ન હો ક્યા હો
ગર કુફર ન હોતા તો કેહદું કે **ખુદા** હો
ઝાહીરમે તો **અહેમદ** હો **મહમદ** હો બશર હો
બાતીનમે **ખુદા** જાને કે તુમકો ન હો કયા હો
તુમ માલીકો મુખતાર હો બખશો જીસે ચાહો
અલાહકે બંદે હોકે બંદોકે ખુદા હો

નાટકે—પાક અસમત. રાગ. જીલા—ઠુમરી.

તેરે દરપે હમ આકે પડે હએ **સનમ,**
ન સફરકે રહે ન વતનકે હુવે.
તેરે હીજમે બાનીએ જોરો સિતમ,
હુવે કબ્રકે ઔર ન **કફનકે** હુવે,—તેરે
દમે સુબ્હે મે આઈ **હવ** બાદ બજોશ.
ઉસ ગુલકા **હમે** યાદ આયા આગોશ,
આયા રો રોકે અપના લબોંપે **હએ** દમ,
રહે દસ્તકે ઔર ન **ચમનકે** હુવે—તેરે.

નાટકે—ચંદ્ર મધુરી—તર્જે-ઉસ્તાદી.

તેરે લીએ જોબનીઆં બનાએ રખુંગી સો તેરે લીયે,
સોનેકા ઘડવા હય ઓર ઘડે પર ઝારી-ચાર,
ગંગાજલ પનીયાં ભરવાએ રખુંગી સો તેરે લીયે—તેરે.
ફુલ મંગાયા મયને **તુરા** બનાયા ચાર
ફુલનકા **ગજરા** બનાએ રખુંગી સો તેરે લીયે—તેરે.
હાર બી પહેરા મેને પહેરી **અંગરીયા** ચાર,
ઝુલ્ફેમે **મોતીઆં** બંધાએ રખુંગી સો તેરે લીયે—તેરે,

ગઝલે—" નશીયત " —(૦)—

ન રખ્ખેગી ઝીન્દ **મોહબ્બત** કીસીકી
હમેં લે ઉડેગી યેહ **ચાહત** કીસીકી
મુઝે નીંદ ક્યા આએ ફુરકતકી શબમેં
કે ફિરતી હેં આંખોમેં **શુરત** કીસીકી
જહાં ભેજ દે અપને **બન્દે** કો માલિક
ન **દોજખ** કીસીકી ન **જન્નત** કીસીકી
તડપતા મુઝે દેખકર યું ન હંસ્તે
અગર તુમકો હોતી **મોહબ્બત** કીસીકી
કભી દેખ લેતા હું અય માહ તુજકો
કે મિલતી હે તુજમેં શબાહત કીસીકી
ફકીરી મેં યા **રબ** વોહ હીમ્મત અતાકર
સમાએ ન આંખોં મેં **દોલત** કીસીકી
કરે કોઇ ઇખ્લાસ શીકવા તુમહારા
મગર તુમ ન કરના શીકાયત કીસીકી

ગઝલે—હશ્ર—તર્જે-કવ્વાલી

તુમ્હારે ઇશકમે સાહેબે આફતકા ગેહના હય
મગર ઉસકી શીકાયત ક્યા હય **જબ લાખુને પેહના હય**
તુંમ્હે તો **દીલ રૂબા** કરના હમે **મનઝુર** થા સાહેબ
બલાસેં **ગમ** નહી ઇસકા અગર યે **રંજ** સહના હય
કહાં સદમા જુદાઇકા સહે કયું કર તેરા **આશીક**
ઇધર બેતાબ હય દીલ ઓર ઉધર આંસુકા બેહના હય
ભલા મેં દરદે દીલ અપના મસીહાસે કહુ કયું કર
મુઝે તો ઉનકી ફુરકતમે તડપ કર જાન દેના હય
ન હો બેહોશ અય **શોકીં** ઝરાકર ખ્યાલ ઉસ દીનકા
જહાંપર **હશ્ર** તક નાહાં અકેલા તુઝકો રહના હય

કબીર ભજનમાળા, ગઝલે-કબીર સાહાબ.

તુઝે હૈ શૌક મિલનેકા, તો હરદમ્ લૌ લગાતા જા,
જલાકર ખુદનુમાઇકો, ભસમ તનપર રમાતા જા,—
પકડકર ઇસ્કકી ઝાડુ, સફાકર હજ એ દિલકો,
દુઇકી ધૂલકો લેકર, **મુસલ્લેપર** ઉડાતા જા—
તોડકર ફેંકદે **તસબી, કીતાબેં** ડાલ પાનીમે,
મુતાલે જો કિયા કુછ હૈ, વો દિલસે સબ ભુલાતા જા—
ન મર **ભૂખા** ન રખ **રોજા** નજા **મસજીદમેં** કર સિજદા,
બાજૂકા તોડકર કુજા, **શરાબે** શૌક પીતાજા
ન હો **મુલ્લાં** ન બન **બ્રાહ્મણ** દુઇકા તર્ક કર ઝગડા,
હુકમનામા કલન્દરકા **"અનલહક"** તૂ સુનાતા જા—

ગઝલે—કવ્વાલી. —(૦)—

તેરૂ જલવા નજર આયા જમાલે દો જહાં બનકર
દો આલમ દીલમેં રોશન હો ગએ અરઝો સમાં બનકર
અનલહક કુએ ઇઝની શમ્સ ઓર **મનશુર** કો કહેતે
ન આતા ઉનકે મુંહસે તું ખુદ મુતલક અઝાં બનકર
હરમ ઓર દેરમેં જીસ દમ હુવા ઇઝહાર વેહદતકા
તો ના કોસોંકે મુંહસેથી સદા **શોકે** અઝાં બનકર
ઉખાડે પાઉં મલઉનોંકે ખુદા બંદોંકે જબ તુંને
તો બુત ઝુક ઝુકકે સીજદેમેં ગીરે અઝઝો બ્યાં બનકર
બીઝાંકા ખોફ કયા હય ફીર ભલા ઉસ **બાગે** વહેદતકો
મુહાફીઝ જીસકે ફુલોકા વોહ ખુદ હો **બાગબાં** બનકર

મીસ ગુલનાર—રાગ-જીલ્લા.

હાંરે સૈંયા પરૂ મૈ તો રે પૈયા, સતાવે કાહે મૈકા, (૨)
પીયા પ્યારે સોતનસે જાય વારી, (૨)
મોહે બીરહાકી મારી કયું **કટારી,** (૨)
પલ પલીઆં, તન મલીયાં, એકલીઆં હો રસીયા હાંરે સૈયાં (૨)
બીરહાકી મારી મેંતો, **રા'ર** કરંગીરે કૈસેની હુરાય તુમ આય,
મોહે કાંહે સતાય, મોહે કાંહે છલાય. (૨) જીજલાય, કલ્લાય તડપાય
લલચાય,—હાંરે—સૈંયાં (૨)

મીસ રોઝા—રાગ, દેશ—તાલ, ધીમા, ત્રીતાલ—

છબ દીખલાજા બાંકે સાવરીયા, ધ્યાન લગો મોહે તોરારે,
બાંકે ચિતવન નયના રશીલે, ચાલ ચલત મતવારીરે,
કાહે કરત કિત જાઉ સખારી ન માને જીયા મોરારે,—છબ.

ગઝલે—"આરજુ"—તર્જે-કવ્વાલી

કોઈ જાકર રસુલે પાકસે મેરી ખબર કરદે,
ગમે ફુરકત નહિ કટતા હે પત્થરકા જીગર કરદે.
હમારી ભી શબે ફુરકત ઇલાહી હોગી કબ આખીર,
બહોત બેચેન દીલ હય ખુદા જલદી સહર કરદે.
અનાકી હય મહંમદકો ઇલાહી તુને સબ તાકત,
અગર ઝર્રે કો ચાહે પલમે વોહ રસકે કમર કરદે.
જીસેચાહે તો જન્નત દે જીસે ચાહે તો દોજખદે,
મેરે મૌલા તેરી મરઝી જીધર ચાહે ઉધર કરદે.

નાટકે—વિક્રમ—ચરિત્ર—તર્જે-ઉસ્તાદી.

તીરછી નજરીયાં લગા, એ જાનો જાની;
લો દર્દે દિલકો જલાયે જાઓ જાની—તીરછી૦
હમે તો આશક હએં તેરે, નાજો નખરે કે પ્યારે,
કરોજી કરોજી કરમ રહમ, ફરમાએ જાઓ જાની—તીરછી૦

ગઝલે-અસગરી—તર્જે-કવ્વાલી.

ફીર વસ્લકે ઇઝાહારપે **તલવાર** નીકાલી,
ફીર આપને મુજસે વોહી **તકરાર** નીકાલી.
આંખ એક આરઝુ એવસ્લપે સો બાર નીકાલી,
યું આપને જાને દીલે બીમાર નીકાલી.
મેહફીલસે તો ઉશ્શાકકો સો બાર નીકાલા,
હસરતભી કીસીકી કોઈ **સરકાર** નીકાલી.
લગ જાય કહીં આગ ન ગુલશનમેં **અસગરી,**
દીલસેં જો કોઇ આહે શરાર બાર નીકાલી.

ગઝલે–મુસા. કવ્વાલીયે–મુજતર.

અરે જાલીમ તું યોં તરસાકે હમકો માર ડાલેગા.
ન દીલકે વલવલે મેરે, કભી આખીર નીકાલેગા.
જલાતા આતિશે ગમમે હય, કયોં મુઝકો બતા **ઝાલિમ,**
જલોંકે દીલ જલાકર કયા ભલા ઉનકી **દુઆ** લેગા.
કહો અય દોસ્તો બહરે ખુદા આકર મિલે મુઝસે,
જો દુશ્મન એક જમાના હય તો આકર કયા બના લેગા.
હસીનો કિરરિયા રબસે, ગુન્હેગારાને હિમ્મત કો,
બરોઝે હશર સર સિજદે મે રખ કર બખ્શવાલેગા.
તજલ્લી ઉસકે રૂખકી મિસ્લે **"મુસા"** દેખકર **મુજતર,**
રવાં હૈ બે ખુદી મેં મુંહકો તું અપને છુપા લેગા.

ગઝલે—યુસફ—તર્જે-કવ્વાલી.

ઇશકમે હાંગીલ હમે કયા કયા ન રૂસવાઇ હુઇ;
ખુદ તમાશા બન ગયે ખલકત તમાશાઇ હુઇ,
સાકીએ તોબા શીકન કયા દેર હય **સાગીર** ચલો;
અબ્રસે ઉમદા હુવા **કાલી** ઘટા છાઇ હુઇ.
દુખતે રીઝકી અસમતો અફ્ફત કીયા રબ ખેર હો;
રૂખકી પડતી હેં નજરેં આજ લલચાઇ હુઇ.
રાઝ જોબનકા ભરી મહેફિલમે અફસા હો ગયા;
કૈસી રૂસવાઇકા બાઇસ તેરી અંગડાઇ હુઇ.
સબ મુનાએ દેતે હંય એહવાલે બઝમે **ઇદકા;**
ગેસુએ ઝોલી દાહ ચશમમે ચાર શરમાઇ હુઇ.
હુસ્નમે બે મીસ્લ હો તુમ હુસ્ને **યુસુફકી** કસમ;
વરના 'સાઇલ' કી તબીઅત હોતી કયું આઇ હુઇ.

ગઝલે—નાઅત—તર્જે-કવ્વાલી.

સબ **હીંદકા** ડંકા આલમમે બજવા દીયા **કમલીવાલેને**—
માંગ અપની ઘટાને બીજલીસી ચમકા દીયા કમલીવાલેને
સબ હીંદકો ઉસકી આલમમેં ચમકાદીયા કમલીવાલેને
કારીર કી ઝબાંસે **અલ્લાહ** પઢવા દીયા કમલીવાલેને
ઝુલ્ફોંકી લપીસે આલમકો મેહકા દીયા કમલીવાલેને
એક સાંપસા દીલપર આશીકકે લહરા દીયા કમલીવાલેને
કુફારકે છુટે છુટ ગયે બુત દુન્યાકે સબ દુટ ગયે
જબ **લાઇલાહા ઇલલ્લાહ** ફરમા દીયા કમલીવાલેને
વો કમલી અજબ લાકીમતથી કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી
સબ ઝરકે દુશાલેવાલોંકો શરમા દીયા કમલીવાલેને

ગઝલે-કવ્વાલી. . "ઇશ્કે તમન્ના"

ન પુછો વસ્લ ક્યા શય હય, કે જીસપર દમ નીકલતા હય.
તુમ્હારે દમકા ક્યા કેહના, કે દમપરદમ નીકલતા હય.
ન પુછો મુઝકો તુમ સુહિ રહો **ગાફીલ** તો બહેતર હય,
ખુદા જાને કસીકા હંસ, સદાપર દમ નીકલતા હય.
નીકલકર ઘરસેં જબ વોહ કાતીલે આલમ નીકલતા હય,
સીસકતે હંય હજારોં સેંકડોંકા દમ નીકલતા હય,
બસ બાઝ આયા ન દેખો મુઝકો ઇન તીરછી નીગાંહોસે,
તઅજ્જુબ ક્યા **હય** હમપર સેંકડોંકા **દમ** નીકલતા હય.
સવાલે વસ્લ પર **હંસકર,** અદાસે ઉનકા યેહ કહેના,
પડી હય રાત સારી ક્યું અભીસે દમ નીકલતા **હય.**

ગઝલે—દાગ.

શગલગર ચાહતે **હો** દીલકે બેહલાનેકે લીએ.
દીલમે આ બેઠો કલેજા મેરા મલનેકે લીએ,
ઉનહેં ફુરસતબી મીલે ઘરસેં નીકલનેકે લીએ.
દોપહેર ચાહીએં પોશાક બદલનેકે લીએ.
બાગે આલમમેં હેં સબ ફુલને ફુલનેકે લીએ,
વરના કયા **દાગ** તેરી તરહેસેં જલનેકે લીએ.
ગમકી દીવાર ઘડી હય મેરે દીલકે અંદર,
મેરે **અરમાન** તડપતે હે નીકલનેકે લીએ.
હાથ પાઈ બી શબે વસલમેં ઝીદ હય ઉનકી,
ચારાગર જીંદા રહેગા તો કરેગા તદબીર.
ચાહીએ ઉમરે ખીઝર મેરે સંભલનેકે લીએ,
બઝમ આ ગયા યારમે તુમ છુપ ન બેઠો અય **દાગ.**
ચાંદ છુપનેકે લીયે હેં કે નીકલનેકે લીએ.

ગઝલ—બયાને ઇશ્ક-તર્જે-કવ્વાલી.

ન આએ ગાઓ જબતક **દીલરૂબા દીલદાર** પહેલુંમે,
કરાર આના દીલે મુઝતરકો હય દુશવાર પહેલુંમે.
તઆજજુબ કયા હય ગર પહેલુંમે ઉનકે ગૈર બેઠેં હય,
ગલોકે કયાં કહીં હોતે નહિં હેં **ખાર** પહેલુંમે.
હુવા હય શામહીસે આજ મેરે કતલકા સામાં,
કે સોતે હંસ વોં રખકર ખંજરે ખુંખ્વાર પહેલુંમે
કોઈ આફત ન બરપાહો મુઝે હરદમ યેહી ડર હય,
હુવા હય જબસે દીલ શોકીન ખુદ મુખતાર પહેલુંમે.

ગઝલેઃ—જલીલ—તર્જે—કવ્વાલી

વઅદેપે વો વઅદેકી કસમ ખાએ જાતે હૈ.
તરકી ન દેને આએથે વો તડપાએ જાતે હેં,
અસમતકી બડહતી જાતિ હય જોબનકે સાથ સાથ.
સુન સુનકે ઘુમ હુસ્નકી શરમાએ જાતે હે–
સાકી તેરે નીસાર મઝેમે કમી ન હો,
લેના ખબર કે હોશમેં હમ આએ જાતે હેં.
દરપર પડે હુએ હેં ગઝબકા અતાબ જાતે હેં
પરદેભી આજ બાંધકે લટકાએ જાતે હે–
તરકકી ન ઝુટે વઅદોંસે યું દેતે હય મુઝે
દેખા તુહારે સરકી કસમ ખાએ જાતે હેં
હે લાખ લાખ શુક્ર કે ઇત્ના તો હય ખ્યાલ
અબતક હમારે દીલકો વો તડપાએ જાતે હેં
કયા જાને કયા **જલીલને** ચુપકેસે કેહ દીયા
આંખે ઝુકાએ દેતે હેં શરમાએ જાતે હેં–

ગઝલે—શયદા—"ખુદા ચાહે"

બુલબુલ હું મેં ઉસ ગુલકા, જીસ ગુલકે ખુદા ચાહે,
હુરાંને બહીસ્તીકો કયોં, મેરી બલા ચાહેં
કાઅબે મેં રખા કયા હય મંદરમે રખા કયા હય,
લે લે કદમે મુરાશદ ગર હકસે મીલા ચાહે.
રખ યાદ તુ મુરશદકો રેહ પાસ તું **મુરશદ કે.**
બખ્શીશ જો અગર અયે દીલ તું રોઝે જઝા ચાહે,
મય પીતે હેં મસ્તાને તેરે ઇશ્ક કે દીવાને.
અય મેરે જલ્સે શાને જીક્રકો દીયા . ચાહે.

ગઝલે—મુસા —:૦:—

ઝુલ્મો સીતમ કરો. ગરતો કરમ જરી ન કરના.
તુમકો કસમ ખુદાકી હરગીજ કમી ન કરના.
કેહતે હે વોહ યે મુજકો કર દેંગે કત્લ તુજકો.
શીર કિસપે હુકમ હે યે ફરીઆદ બી ન કરના.
ન કીસીસે પ્યાર કરના ન કીસીસે હસીસે મીલના.
ઇસ દીલલગીસે બચના યે આશક ન કરના.
સરે બઝમ જાકે બચકે અગીઆરકી બગલમે.
એસા તો ઝુલ્મ ઝાલીમ, હમ પર કબી ન કરના.
મુશા કાહી જીગર હે તેરે ઝુલ્મકી સતમકી.
દીલપર યે ચોટ શેહના. ઔર લબસે સીન કરના.

ગઝલે-આશીક —: ૦ :—

આશીક બના રહા હે જલવા દિખા દિખા કે.
દિલકો લુભા રહા હે જલવા દિખા દિખા કે.
યેહ દિલલગી હે ઉસકી મેં ખુબ જાનતાં હું.
મુજકો જલા રહા હે જલવા દિખા દિખા કે.
છુપ છુપ કે દેખના હે આંખે દો ચાર કરકે.
નકશા જમા રહા હે જલવા દિખા દિખા કે.
પેહછાન લો તુમ ઇસકો વોહ દીલરૂબા યેહી હે.
ખુદહી છુપા રહા હે જલવા દિખા દિખા કે.
યેહ ગમઝે યેહ અદાએં આશીક હી જાનતે હેં.
ખુદહી જતા રહા હે જલવા દિખા દિખા કે.

૧૧૬૭૮

ગઝલે-મુસા—તર્જે કવ્વાલી.

પરદા ઉઠા કે ઉસને જલવેં દીખા દીએ હેં.
બેહોશ કર દીએ હે બેખુદ બના દીએ હે.
શો શો કે તેરે દરદો રંજો અલમ મય ઝાલીમ.
આંખોને આંસુઓકે-દરીયા બહા દીએ હે.
રફતારે પીતના જાને કર દી બયા કયામત.
સોતે જગા દીએ હે જગતે સુલા દીએ હે.
ગુલજારે હુશનકા વો-જલવા દીખા કે અપને.
અય રશકે ગુલઈદાંહે-ગુન્ચે ખીલા દીએ હે,
ખાએશ ન ખુલ્દ કી હે હાજત ન **હુરકી** હે.
હમને તુમારે દરપર, બીસ્તર જમા દીએ હે.
સરે બજમ ઉસ સનમને આંખે લડાકે હમસે.
આંખોમે દુશમનોકી, **ખંજર** ચલા દીએ હે.
મેહફીલ મય ઉસ સનમને. **મુસા**કે શેઅર પઢકે.
યે હાજરીન મજલીસ. સબ બુત બના દીએ હે.

ગઝલે ગજલ સ્થાન—

——ઃ——

તુને પ્રીતકા વાયદા કરકે પ્રીયા, પ્રીત લગાના છોડ દીયા;
વોહ મહેરકી અખીઆ ફેરલીની, હરદમકા આના છોડ દીયા,
જરા દર્શ દીખાંકે એલા **સજન,** તેરે ઓનોપે વારૂ. તન મન ધન.
તેરે ઇશ્કમે ખોયા સારા **જોબન,** મૈને અપના બેગાના છોડ દીયા,
ઇશ ચાહમે પહેલે નેહ લગા, ઓર મનકો મોરે ફેર લીયા,
અયસેં બસે કીશ દેશમે જા, ઇશ દેશકો આના છોડ દીયા.
જા એરી સખી અજમેર કો, ચલ જલદા અપને પીયાકા બાસાંહય.
પીયા બિન કછુ **ભાવત** નહી, મૈંને દીલકા લગાના છોડ દીયાં.

નાટકે—અબજોનાં બંધન—ગઝલે-કવ્વાલી.

બાગ બાંકા હૈ ન ખટકા, નહૈ સૈયાદકા ભય,
દોસ્તો દીલસે કહોં; હિંદુ મુસલમાનકી જય,
આંખ ખોલે હિન્દ, અબ ગફલતકે પરદે દુર કર,
આજ તક શોયા, મગર અબ ખ્વાબ દિલસેં દૂર કર.
રાસ્તા હે એક, પર ગલીઓ મેં ચક્કર હે બડા,
હૈ ખુદા ઔર રામ એક, દો દો દે રખને દૂર કર.
કૌન હિન્દુ ઔર મુસલમાન, પારસી સબ ભાઇ હેં,
એકમાકેં હેં સપુત, આપસકે ઝગડેં દૂર કર,
બાદ મરને કે નજા, હરગીઝ બિદેશીકબ્ર મેં,
ગર બિદેસી હો કફન, ઉસકે ભી ટૂકડે દૂર કર.

ગઝલે—મનસુર—તર્જે-કવ્વાલી.

મુદ્દતસે આરઝુ હે કોઈ દીલરૂબા મીલે,
એક તુમ મીલે તો તુમબી ગરઝ આશના મીલે.
વલ્લાહ આપકાબી કયા સીફલા મીઝાજ હે,
મુજસે ખીંચે તો મેરે રકીબોંસે જા મીલે.
યે કબ કહાથા મેંને માફ કીજીએ,
જયસા કસુર હો મુંજે વયસી સુઝા મીલે.
ઇશ ઇશ્કકે ફીત્ના ગરકે કરીસ્મે તો દેખીયે,
જાયે કીસીકી જાન તો તમકો મઝા મીલે,
મનઝર હમ ઉસસે મીલને હેં જો બેગરજા મીલે.
જો હો ગરઝકા યાર બલા ઉસસે કયા મીલે.

ગઝલે-મુસા—તર્જે-કવ્વાલી.

દર્દે ફીરાક જાના. દીલકો સતા રહા હૈ.
સીનેસે દમ નીકલ કર. આંખોંમેં આ રહા હૈ.
જલવા દીખા દીખા કર. રૂખકો છુપા રહા હૈ.
દેખો હંસા હંસા કર ઝાલીમ રૂલા રહા હે.
ફસ્લે બાહર આઈ, મસ્તોં કો અપને સાકી.
સાગીર પીલા પીલા કર. બેખુદ બના રહા હે.
બર્કે નીગાહે ઉનકી. અશકે રવાં હમારા.
વો તો **લગા** રહી હૈ. ઔર યે **બુઝા** રહા હૈ.
રફતાર મય પીતના પીતને મય સોરો મહેશર.
જગાતે સુલા રહા હય, સોતે જગા રહા હૈ.
અબરૂકા એક ઇશારા મુઝકો દીખાકે **મુશા.**
આંખોંમે દુશ્મનોંકી, **છુરીયાં** ચલા રહા હૈ

નાટકે રાજા. ગોપીચંદ.—કલામે આરામ. રાગ. જીલા.

કહેદેમુસાફર, કહાંસે તુ આયા, જાવેગા કહાં તુને રસ્તા ભુલાયા.
નાહિં ખબર તો હે અપને **વતનકી,** મારગ સાચ કહીં નાહીં પાયા
સાથીનતેરા નકોઈ હએ **રાહી,** બોજા વ્હેભારી હએ સરપે ઉઠાયા.
સાગર **ભવ**કો તો બીચ બહત હએ. કૈસે ઉતરીયે વ્હે **દરીયા** પરાયા,
નાવ વ્હે ઉછલત **મૌંજો**પે બારી, સએંકડોંને **સિન્ધુ** મેં જાન ગુમાયા,
તન મનકી કછુ આશ ન રખીયો, હીમ્મત હારે તો **જહાજ** ડુબાયા
દુ:ખકે **ખડક ઔર પહાડ** ઠોકરકે ને રસ્તા **કદમ દર કદમ** અટકાયા
નેકીકા હોકા લીયા જીસને દાનો, આખર અપને મુકામકો પાય,
"**આરામ**" ચએનસે અમૃત પીયા, મનકી **મુરાદકા** રતન મીલાયા.

ગઝલે—ગૌહર—તર્જે—કવ્વાલી.

એહમદે પાકકી જબ દીલમેં મહોબ્બત આઈ,
જીતેજી બાદે ફના રાહતે **જન્નત** આઇ.
નુરે હેરતમેં હુઈ આપ હુવે જબ પયદા;
ઝુકે ગએ તારે—કમરકોભી મહોબ્બત આઈ.
ઝુલ્મતે કુફ્ર મીટા નૈયરે આ અઝમ ચમકા,
બુત ગીરે ઉંધે—શયતાનોંપે **આફત** આઇ;
આસીયોંકીહે ગવાહ પુસ્તો પનાહીકે લીયે.
પુશ્તપર આપકે જો મોહરે નુબવત આઈ,
કયું ન હો જાએં ફીદા હુરે મલક જીન્નો બશર;
જીસપે ખુદ ખાલીકે અકબરકી તબીઅત આઇ.
તુમકો યા સીનો મુઝમ્મીલ વ મુદસ્મર તાહા,
હકને ફરમાયા હે કુરઆમે વો સદાકત આઇ;
હકતકીશવરકી તો શાહીમે મુઝે હે બેહતર.
તેરે કુચેકી ગદાઇપે તબીઅત આઈ,
મલેકુલ મોત યે તકલીફ દમે આખીરકો;
કબ ગવારા હે જો ઉમ્મતકે યે દીક્કત આઈ.
યા રસુલે અરબી લીજીયે **ગોહરકો** બુલા;
શબે ફુરકતસે અજબ મુજપે કયામત આઈ,

ગઝલે—જલીલ—તર્જે—કવ્વાલી.

દેખાજો હુસ્ને યાર તબીયત મચલ ગઇ,
આંખોંકા **થા** સુર **ફુરી** દીલપે ચલ ગઇ.
તુમ જબ મીલે નથી તો જુદાઇકા **થા** મલાલ,

અબ્રે સલાહ હય કે **તમન્ના** નિકલ ગઇ.
સાકી તેરી **શરાબ** જો શીશેમે થી ભરી
સાગીરમે આકે ઓરબી સાંચે મે ઢલ ગઈ.
પીનેસે કર ચુકાથા મૈંતોબી મગર **જલીલ.**
બાદલકા રંગ દેખકે-તબીયત બદલ ગઇ.

ગઝલે—હબીબ—તર્જે-કવ્વાલી.

દામને શમશીર **કાતિલસે** હવા આને લગી
જખ્મમે **દીલકે** લઝ્ઝતે આબેહવા આને લગી
કમનસીનીહી ખુબ થી વો **ભોલાપનહી** ખુબ થા
જબ જવાં હોને લગે તરજે **જફા** આને લગી
કબ્રે મજનું પર પડી બાકર જો મેંને **ફાતેહા**
હાએ **લયલા** હાય લયલાકી સદા આને લગી
હાએરે ઇકબાલ યે નકામી એ વસ્લે **હબીબ**
સુરતે ઉમ્મીદ બનકર, બી કઝા આને લગી

નાટકે—લયલી મજનુ, રાગ—લાવની.

મીલી આજ અકેલી તું લયલી
પ્રેમ આગહએ તનમે ય્હે ફએલી—અકેલી૦
બરખાતુ પ્રીતકી, મોપર બરસા,
મોકો સમજ તોરેહી દીલબરસા—અકેલી૦
દરશન દીલબરીકો અબદરસા.
નહીં તો ડાર ફીરં ગલે સએલી—અકેલી૦

મીસ. અચ્છનબાઈ-રાગ, બરવા, ઠુમરી, તાલ, ત્રીતાલ.

મેરે બેદીકા રંગ બદર જાય, હારે સુરજ મુખ ન જઈયોરે-મે૦
સાસુ મોરી બાંજે નનંદી ડર ખાવે અને નાહી જેહોરે-મે૦

મીસ અમીરજાન-રાગ, રાગ, સહરા, કવ્વાલી.

માલન બનાકે લાઇ, કયા લાજવાબ સહેરા,
મોતી ઢમક રહે હૈ, કલિયે મહક રહી હે.
દૌલત લુંટા રહા હય, કયા બેહીશાબ સહરા,
નૌસા બનાં સલામત, સહેરા ખુદાકી રહમત.
લડીયાંહે તારબારીસ યા બે હૈ શરાબ શાહરા.

ખત્મ તમામ

શ્રી 'અનાવિલ બંધુ' પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું

બરાનપુરી ભાગળ ભાજીવાળી પોળ અનાવિલ લોજની બાજુમાં—સુરત.